

במי השפיר של נפשי

*

אַל תֵּאֲחַז בִּי
וְאַל תִּשְׁחָרֵר אוֹתִי.

אַל תּוֹלִיךְ בִּי חֲשָׁמַל,
אַל תּוֹלִיךְ אוֹתִי שׁוֹלֵל.

אַל תִּכְעַס עָלַי
וְאַל תִּבְיֹט בִּי.

אַל תִּגְדֵּד לִי אֶת הַמּוֹת
שֶׁבִיד לְשׁוֹנֶךָ.

אַל תִּתְאַיֵּץ בִּי וְאַל
תִּרְבֵּץ בִּי תוֹרָה.

אַל תִּתְמָה מְמָה
אֲנִי בְנוּיָהּ.

אַל תִּתְאַבֵּל עָלַי,
אֲנִי קָמָה לְתַחֲיָהּ,

אַל תִּקְרָא לִי תְהוֹם,
אַל תִּקְרָא לִי נִשְׁיָהּ,

אַל תִּרְחִיק אוֹתִי
מִהַבֵּית.

אֲנִי בָאָה עֶפֶר,
אֲנִי בָאָה הָר

נוֹהַר שְׁאִינוֹ
תְּלוּי בְּדָבָר.

בְּטוּחָהּ בְּמִי
הַשְּׁפִיר שֶׁל נִפְשִׁי

אֲנִי נוֹלַדְתִּי
אֶל הַמָּוֶשֶׁי.

אֶל תְּגִיד לִי מָה
אֵתָּה זֹכֶר.

זֶה לֹא מִשְׁנָה
יֹתֵר.

*

בִּהְתַּחֲלָה לְמַדְתִּי אֶת הָאֲנֻטוֹמִיָּה שֶׁל הָעוֹלָם.
הִתִּיתַמְתִּי מֵאֵב וְחִפְשִׁיתִי אֶת אָבִי בְּשָׁמַיִם.
הֵם הִתְרַחֲקוּ וְהִתְקַרְּבוּ
וְלֹא הִגַּעְתִּי.

רָצִיתִי לָאֵהָב גּוֹף וְלַגַּעַת בְּטְרוּף
וְהִלַּכְתִּי לְלַמֵּד אֶת הָאֲנֻטוֹמִיָּה שֶׁל הָאָדָם.
הִתְמַסְרֹתִי לְכַשְׁלוֹן וְשִׁרְדֹתִי אֶת הָעֵלְבוֹן
וְנִהֵייתִי אֶרֶץ.

הַיּוֹם אֲנִי חִבְרָה טוֹבָה, אֲנִי תִלְמִידָה,
מִתְמַיֶּדֶה לְעֶרְבָב אֶת הַקְּלָפִים.
מְבָרַכַת עַל הַמַּיִם, הָעוֹלָם וְהָאָדָם
עֲשׂוּיִים מֵהֶם.

וְזֶה שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי –
הִנֵּה הַמַּיִם שֶׁלִּי.